

զգեստութիւն ի կողմանս միջագետաց, եւ ապա ի Վասպուրական աշխարհի եւ յԱրարատ... եւ յետոյ լուեալ զհամբաւ բարեխառութեան Մովսեսի կաթողիկոսի՝ զնաց ի տեսութիւն նորա. եւ եղիտ պատիւ եւ մարդասիրութիւն առ ի նմանէ: Եւ ի լինել ընտելութեան՝ սկսաւ Պօղոս բանս արկանել ի մէջ միաբանից էջմիածնի, թէ լուեալ է իմ յայլոց, զի Հայք ոչ ճանաչեն զգլխաւորութիւն գահին Հոովմայ, եւ ոչ ունին սէր միաբանական ընդ զլիսոյ եկեղեցւոյ: Իսկ նոքա ասեն. քա՛ւ լիցի. չարախօսութիւն թշնամեաց է այդ համբաւ. այլ նա ոչ կարէր տակաւին հաւատ ընծայել բանից նորա: Եհաս այս զրոյց յականջս Մովսեսի կաթողիկոսի. եւ նորա կոչեալ առ ինքն զՊօղոս՝ խօսեցաւ ընդ նմա բազում ինչ. եւ յայտարար, թէ մեք յաւուրց անտի սրբոյ Լուսաւորչին մերոյ մինչեւ ցայժմ անխախտ ունիմք զմիակամութիւն սիրոյ ընդ մեծի Հոովմայ աթոռոյն. եւ գիտեմք զպապն լինել վեհադոյն քան զամենայն պատրիարքունս եւ ընդհանուր հրամանահան ամենայնի:

«Յայնժամ ասէ Պօղոս. Ընդէր ապա ոչ առնէք երթեւեկութիւն թղթոց առ քահանայապետն: Ասէ ցնա կաթողիկոսն. Բազում անգամ ունիմք գրեալ առ նա նամակս սիրոյ. որպէս եւ ես իսկ գրեցի ի սկզբան հայրապետութեան իմոյ՝ յամի 1629. այլ ոչ գիտեմ՝ եհա՞ս այն առ նա, թէ ոչ. գրեցի եւ միւս եւս թուղթ ի մօտոյ, եւ առաքեցի յիւրով. իսկ պատճառ ոչ յաճախելոյ մեր զգիր՝ է այս. զի որով-